

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 181

29e jaargang

4 juli 1986

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

86/277/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de sluiting van het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP) 1

86/278/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringslib in de landbouw 6

86/279/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 12 juni 1986 tot wijziging van Richtlijn 84/631/EEG betreffende toezicht en controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen 13

86/280/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen 16

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 12 juni 1986

betreffende de sluiting van het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP)

(86/277/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap bij Besluit 81/462/EEG ⁽³⁾ het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand heeft goedgekeurd;

Overwegende dat het voornaamste instrument voor de verwerving van kennis omtrent de emissie en in voorkomend geval het grensoverschrijdend transport van verontreinigende stoffen het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP) is, dat in het kader van het Verdrag ten uitvoer moet worden gelegd;

Overwegende dat de Commissie op 24 mei 1984 is gemachtigd om, namens de Gemeenschap, deel te nemen aan de onderhandelingen betreffende het Protocol bij het Verdrag aangaande de langlopende financiering van het EMEP-programma;

Overwegende dat de onderhandelingen over de definitieve versie van het Protocol en over de verdeelsleutel voor de financiering van het EMEP tot een goed einde zijn gebracht;

Overwegende dat het Protocol overeenkomstig het machtigingsbesluit van de Raad van 25 september 1984 op 28 september 1984 tijdens de tweede vergadering van het Uitvoerend Orgaan van het Verdrag door de Gemeenschap is ondertekend,

BESLUIT:

Artikel 1

Het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende de grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP) wordt goedgekeurd namens de Europese Economische Gemeenschap.

De tekst van het Protocol is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad verricht de in artikel 9 van het Protocol bedoelde nederlegging van de Akte van Goedkeuring.

Gedaan te Luxemburg, 12 juni 1986.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. WINSEMIUS

⁽¹⁾ PB nr. C 321 van 13. 12. 1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 88 van 14. 4. 1986, blz. 109.

⁽³⁾ PB nr. L 171 van 27. 6. 1981, blz. 11.

(Vertaling)

PROTOCOL

bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP)

DE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Eraan herinnerend dat het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (hierna te noemen „het Verdrag”) op 16 maart 1983 in werking is getreden.

In het besef van het belang van het Programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (hierna te noemen EMEP) zoals voorzien in de artikelen 9 en 10 van het Verdrag,

Zich bewust van de tot dusverre bereikte positieve resultaten bij de tenuitvoerlegging van het EMEP.

Erkennend dat de tenuitvoerlegging van het EMEP tot nu toe mogelijk is gemaakt door de financiële middelen verschaft door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) en door vrijwillige bijdragen van regeringen.

Indachtig het feit dat, aangezien de UNEP-bijdrage slechts tot eind 1984 zal worden verstrekt en aangezien deze bijdrage, te zamen met de vrijwillige bijdragen van regeringen, ontoereikend zijn gebleken om het werkplan van het EMEP volledig te kunnen bekostigen, het nodig zal zijn na 1984 te voorzien in langlopende financiering.

Overwegend de oproep van de Economische Commissie voor Europa aan de regeringen die lid van deze Commissie zijn, vervat in haar besluit B (XXXVIII), om, op een tijdens de eerste vergadering van het uitvoerend orgaan van het Verdrag (hierna te noemen „uitvoerend orgaan”), overeen te komen grondslag, de financiële middelen beschikbaar te stellen die nodig zijn om het uitvoerend orgaan in staat te stellen zijn werkzaamheden te verrichten, inzonderheid wat het werk van het EMEP betreft,

Constaterend dat het Verdrag geen bepalingen voor de financiering van het EMEP bevat en dat het derhalve noodzakelijk is, passende regelingen dienaangaande te treffen.

Overwegend de richtlijnen die dienen als leidraad bij de opstelling van een officiële akte ter aanvulling van het Verdrag, zoals deze zijn vervat in de door het uitvoerend orgaan tijdens zijn eerste zitting (7—10 juni 1983) aangenomen aanbevelingen,

*Artikel 1***Begripsomschrijvingen**

Voor de toepassing van dit Protocol:

1. Betekent „aanslagpercentage van de VN” het percentage van een verdragsluitende partij voor het desbetreffende boekjaar, voorkomend in de bijdragenschaal voor de verdeling van de uitgaven van de Verenigde Naties.
2. Betekent „boekjaar”, het boekjaar van de Verenigde Naties; en hebben „jaarbasis” en „jaarlijkse kosten” een dienovereenkomstige betekenis.
3. Betekent „Algemeen Trustfonds”, het Algemene Trustfonds voor de financiering van de tenuitvoerlegging van het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, dat is ingesteld door de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties.
4. Betekent „geografische reikwijdte van het EMEP”, het gebied waarbinnen, door de internationale centra van het EMEP ⁽¹⁾, gecoördineerde bewaking plaatsvindt.

*Artikel 2***Financiering van het EMEP**

De financiering van het EMEP dekt de jaarlijkse kosten van de internationale centra die binnen het EMEP samenwerken bij de werkzaamheden aangegeven in het werkprogramma van het bestuursorgaan van het EMEP.

*Artikel 3***Bijdragen**

1. Overeenkomstig het bepaalde in dit artikel geschiedt de financiering van het EMEP door verplichte bijdragen, aangevuld met vrijwillige bijdragen. De bijdragen kunnen

⁽¹⁾ De internationale centra zijn thans: het Chemical Co-ordinating Centre, het Meteorological Synthesizing Centre-East en het Meteorological Synthesizing Centre-West.

worden voldaan in inwisselbare valuta, niet-inwisselbare valuta of in natura.

2. De verplichte bijdragen worden voldaan op jaarbasis door alle partijen bij dit Protocol die binnen de geografische reikwijdte van het EMEP zijn gelegen.

3. Vrijwillige bijdragen kunnen worden verstrekt door de Verdragsluitende Partijen of de ondertekenaars van dit Protocol, zelfs wanneer hun grondgebied buiten de geografische reikwijdte van het EMEP is gelegen, alsook, onder voorbehoud van goedkeuring door het uitvoerend orgaan, op aanbeveling van het bestuursorgaan van het EMEP, door andere landen, organisaties of personen die aan het werkprogramma wensen bij te dragen.

4. De jaarlijkse kosten van het werkprogramma worden gedekt door de verplichte bijdragen. Bijdragen in geld en in natura, zoals die welke worden verstrekt door gastheerlanden van internationale centra, worden vermeld in het werkprogramma. Vrijwillige bijdragen kunnen, onder voorbehoud van goedkeuring door het uitvoerend orgaan, op aanbeveling van het bestuursorgaan, worden aangewend voor de verlaging van de verplichte bijdragen, dan wel voor de financiering van speciale werkzaamheden binnen de reikwijdte van het EMEP.

5. De verplichte en vrijwillige bijdragen in geld worden gestort in het Algemene Trustfonds.

Artikel 4

Verdeling van de kosten

1. De verplichte bijdragen worden verstrekt overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij dit Protocol.
2. Het uitvoerend orgaan beziet de noodzaak tot wijziging van de bijlage:
 - (a) Indien de jaarlijkse begroting van het EMEP stijgt met een factor van tweeënhalve maal het niveau van de jaarlijkse begroting vastgesteld voor het jaar van inwerkingtreding van dit Protocol of voor het jaar van de laatste wijziging van de bijlage, naar gelang welke van beide zich het laatst voordoet; of
 - (b) Indien het uitvoerend orgaan, op aanbeveling van het bestuursorgaan een nieuw internationaal centrum aanwijst; of
 - (c) Zes jaar na de inwerkingtreding van dit Protocol of zes jaar na de laatste wijziging van de bijlage, naar gelang welke van beide zich het laatst voordoet.
3. Wijzigingen van de bijlage moeten met algemene stemmen door het uitvoerend orgaan worden aangenomen.

Artikel 5

Jaarlijkse begroting

Door het bestuursorgaan van het EMEP wordt een jaarlijkse begroting voor het EMEP opgesteld, die uiterlijk één jaar vóór de aanvang van het boekjaar waarvoor zij geldt, wordt aangenomen door het uitvoerend orgaan.

Artikel 6

Wijzigingen van het Protocol

1. Iedere Partij bij dit Protocol kan wijzigingen daarin voorstellen.
2. De tekst van de voorgestelde wijzigingen dient schriftelijk te worden voorgelegd aan de uitvoerend secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die hiervan mededeling doet aan alle Partijen bij het Protocol. Het uitvoerend orgaan bespreekt de voorgestelde wijzigingen op zijn eerstvolgende jaarlijkse vergadering, mits de wijzigingsvoorstellen door de uitvoerend secretaris van de Economische Commissie voor Europa ten minste negentig dagen voordien aan de Partijen bij het Protocol zijn toegezonden.
3. Een wijziging van dit Protocol, wijziging van de bijlage daarbij uitgezonderd, moet met algemene stemmen door de vertegenwoordigers van de Partijen bij het Protocol worden aangenomen, en wordt voor de Partijen bij het Protocol die de wijziging hebben aanvaard, van kracht op de negentigste dag na de datum waarop twee derde van de Partijen bij het Protocol een akte van aanvaarding van de wijziging hebben nedergelegd bij de depositaris. De wijziging wordt voor elke andere Partij bij het Protocol van kracht negentig dagen na de datum waarop genoemde Partij haar akte van aanvaarding van de wijziging heeft nedergelegd.

Artikel 7

Regeling van geschillen

Over elk tussen twee of meer Partijen bij dit Protocol gerezen geschil ten aanzien van de uitlegging of de toepassing van het Protocol, trachten deze tot een oplossing te komen door middel van onderhandelingen of enige andere methode voor het regelen van geschillen, die voor de partijen bij het geschil aanvaardbaar is.

Artikel 8

Ondertekening

1. Dit Protocol staat open voor ondertekening door de Lid-Staten van de Economische Commissie voor Europa, door Staten die een raadgevende status bij de Economische Commissie voor Europa hebben krachtens paragraaf 8 van resolutie 36 (IV) van de Economische en Sociale Raad van 28 maart 1947, en door organisaties voor regionale economische integratie, die door soevereine Staten die lid zijn van de Economische Commissie voor Europa zijn opgericht en bevoegd zijn te onderhandelen over internationale overeenkomsten met betrekking tot onder dit Protocol vallende

zaken en dergelijke overeenkomsten te sluiten en toe te passen, mits de betrokken Staten en organisaties Partij zijn bij het Verdrag, ten kantore van de Verenigde Naties te Genève van 28 september tot en met 5 oktober 1984, en daarna tot 4 april 1985 ter plaatse van de hoofdzetel van de Verenigde Naties te New York.

2. Deze organisaties voor regionale economische integratie kunnen, wanneer het aangelegenheden betreft die onder hun bevoegdheid vallen, zelfstandig de rechten uitoefenen en de taken vervullen die bij dit Protocol aan de Lid-Staten worden toegekend. In dergelijke gevallen mogen de Lid-Staten van deze organisaties deze rechten niet individueel uitoefenen.

Artikel 9

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1. Dit Protocol moet worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de ondertekenaars.
2. Dit Protocol staat vanaf 5 oktober 1984 open voor toetreding door de Staten en organisaties bedoeld in artikel 8, eerste lid.
3. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die als depositaris fungeert.

Artikel 10

Inwerkingtreding

1. Dit Protocol treedt in werking op de negentigste dag na de datum waarop:

- (a) akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding zijn nedergelegd door ten minste negentien Staten en organisaties, bedoeld in artikel 8, eerste lid, die binnen de geografische reikwijdte van het EMEP zijn gelegen; en
- (b) het totaal van de aanslagpercentages van de VN door deze Staten en organisaties meer bedraagt dan veertig procent.

2. Ten aanzien van elke in artikel 8, eerste lid, bedoelde Staat en organisatie die dit Protocol bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt, dan wel daartoe toetreedt nadat aan de in het eerste lid hierboven gestelde vereisten voor de inwerkingtreding is voldaan, treedt het Protocol in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging door deze Staat of organisatie van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 11

Opzegging

1. Na vijf jaar vanaf de datum waarop dit Protocol in werking is getreden ten aanzien van een Verdragsluitende Partij, kan die Partij te allen tijde het Protocol opzeggen door middel van een aan de depositaris gerichte schriftelijke kennisgeving. De opzegging wordt van kracht op de negentigste dag na de datum waarop de depositaris deze kennisgeving heeft ontvangen.
2. Opzegging is niet van invloed op de financiële verplichtingen van de Partij die de opzegging doet tot de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

Artikel 12

Authentieke teksten

Het origineel van dit Protocol, waarvan de Engelse, de Franse en de Russische tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Genève, 28 september 1984.

BIJLAGE

Bedoeld in artikel 4 van het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP)

De verplichte bijdragen voor het verdelen van de kosten voor de financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP), worden in overeenstemming met de volgende verdeelsleutel berekend:

	%
Bulgarije	0,35
Duitse Democratische Republiek	2,74
Finland	1,07
Hongarije	0,45
IJsland	0,06
Joegoslavië	0,60
Liechtenstein	0,02
Noorwegen	1,13
Oekraïense Socialistische Sovjetrepubliek	2,60
Oostenrijk	1,59
Polen	1,42
Portugal	0,30
Roemenië	0,37
San Marino	0,02
Spanje	3,54
Tsjechoslowakije	1,54
Turkije	0,60
Unie van Socialistische Sovjetrepublieken	20,78
Vaticaanstad	0,02
Witruisische Socialistische Sovjetrepubliek	0,71
Zweden	2,66
Zwitserland	2,26
Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap:	
België	2,36
Bondsrepubliek Duitsland	15,73
Denemarken	1,38
Frankrijk	11,99
Griekenland	1,00
Ierland	0,50
Italië	6,89
Luxemburg	0,10
Nederland	3,28
Verenigd Koninkrijk	8,61
EEG	3,33
Totaal	100,00

De volgorde waarin de Verdragsluitende Partijen in de bijlage zijn vermeld, houdt specifiek verband met de regeling voor de verdeling van de uitgaven, als vastgesteld door het Uitvoerend Orgaan van het Verdrag. Deze volgorde is bijgevolg een specifiek element van het Protocol inzake de financiering van het EMEP.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 12 juni 1986

betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw

(86/278/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat deze richtlijn tot doel heeft voorschriften te geven voor het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw, zodat nadelige gevolgen voor bodem, planten, dieren en mens worden voorkomen, en tevens een juist gebruik van zuiveringsslib wordt bevorderd;

Overwegende dat het feit dat de bepalingen in de verschillende Lid-Staten inzake het gebruik van slib in de landbouw onderling afwijken, van invloed zou kunnen zijn op de werking van de gemeenschappelijke markt; dat het derhalve gewenst is op dit gebied over te gaan tot de in artikel 100 van het Verdrag bedoelde aanpassing van de wetgevingen;

Overwegende dat voor landbouwdoeleinden gebruikt zuiveringsslib buiten de werkingssfeer van Richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽⁴⁾ valt;

Overwegende dat de maatregelen die zijn vastgesteld in Richtlijn 78/319/EEG van de Raad van 20 maart 1978 betreffende giftige en gevaarlijke afvalstoffen ⁽⁵⁾ ook van toepassing zijn op zuiveringsslib voor zover dit slib in de bijlage van de richtlijn vermelde stoffen die door hun aard dan wel door de aanwezige hoeveelheden of concentraties een gevaar opleveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, bevat, of ermee is besmet;

Overwegende dat er een speciale regeling moet worden ingevoerd die de bescherming garandeert van mensen, dieren, planten en milieu tegen de schadelijke gevolgen van het ongecontroleerde gebruik van slib;

Overwegende dat deze richtlijn voorts ten doel heeft een aantal eerste maatregelen van de Gemeenschap in het kader van de bodembescherming vast te stellen;

Overwegende dat slib nuttige eigenschappen kan hebben voor de landbouw en dat het derhalve gerechtvaardigd is toepassing ervan in de landbouw aan te moedigen mits het correct wordt gebruikt; dat het gebruik van zuiveringsslib geen afbreuk mag doen aan de kwaliteit van de bodem en van de landbouwproductie;

Overwegende dat sommige zware metalen giftig kunnen zijn voor planten en, door hun aanwezigheid in geogste gewassen, ook voor de mens, en dat voor de aanwezigheid van deze elementen in de bodem bindende grenswaarden dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat het gebruik van slib dient te worden verboden wanneer de concentratie van deze metalen in de bodem deze grenswaarden overschrijdt;

Overwegende voorts dat dient te worden vermeden dat deze grenswaarden tengevolge van het gebruik van slib worden overschreden; dat daartoe het inbrengen van zware metalen in landbouwgronden moet worden beperkt, ofwel door de maximale hoeveelheden slib vast te stellen die per jaar op de bodem mogen worden aangebracht, waarbij erop moet worden toegezien dat bepaalde grenswaarden voor de concentratie van zware metalen in het gebruikte slib niet worden overschreden, ofwel door erop toe te zien dat bepaalde grenswaarden voor de hoeveelheden zware metalen die op basis van een gemiddelde over tien jaar in de bodem mogen worden gebracht, niet worden overschreden;

Overwegende dat het slib moet worden behandeld alvorens in de landbouw te worden gebruikt; dat de Lid-Staten echter onder bepaalde voorwaarden het gebruik van niet behandeld slib kunnen toestaan waar het geen gevaar voor de gezondheid van mens en dier oplevert, indien dit slib in de grond wordt geïnjecteerd of ondergeploegd;

Overwegende dat een bepaalde termijn in acht moet worden genomen tussen het gebruik van het slib en het beweiden van de weilanden, het oogsten van voedergewassen of van bepaalde gewassen die normaliter in rechtstreeks contact met de bodem staan en rauw worden geconsumeerd; dat het gebruik van slib op groente- en fruitaan-

⁽¹⁾ PB nr. C 264 van 8. 10. 1982, blz. 3 en PB nr. C 154 van 14. 6. 1984, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 77 van 19. 3. 1984, blz. 136.

⁽³⁾ PB nr. C 90 van 5. 4. 1983, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 39.

⁽⁵⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.

plant, met uitzondering van fruitboomgaarden, gedurende de groeiperiode moet worden verboden;

Overwegende dat het gebruik zodanig moet geschieden dat de bescherming van bodem, oppervlaktewater en grondwater is verzekerd, overeenkomstig de Richtlijnen 75/440/EEG ⁽¹⁾ en 80/68/EEG ⁽²⁾;

Overwegende dat het hiertoe nodig is de eigenschappen van slib en van de gronden waarop het wordt toegepast vast te stellen en derhalve slib en bodem te analyseren en bepaalde resultaten ervan aan de gebruikers door te geven,

Overwegende dat bepaalde essentiële gegevens moeten worden bewaard met het oog op een betere kennis inzake het gebruik van slib in de landbouw; dat deze gegevens in de vorm van periodieke rapporten aan de Commissie moeten worden toegezonden; dat de Commissie aan de hand van deze rapporten zo nodig voorstellen zal doen met het oog op een betere bescherming van bodem en milieu;

Overwegende dat slib afkomstig van kleine zuiveringsinstallaties die in hoofdzaak slechts huishoudelijk afvalwater verwerken, weinig gevaar voor mensen, dieren, planten en milieu met zich meebrengt en dat dit slib daarom van een aantal verplichtingen inzake informatie en analyse kan worden vrijgesteld;

Overwegende dat de Lid-Staten strengere voorschriften moeten kunnen vaststellen dan in deze richtlijn zijn bepaald; dat de Commissie van deze voorschriften in kennis dient te worden gesteld;

Overwegende dat de technische en wetenschappelijke vooruitgang een snelle aanpassing van sommige bepalingen van deze richtlijn noodzakelijk kan maken; dat ter vergemakkelijking van de uitvoering van de voor dit doel vereiste maatregelen een procedure dient te worden ingesteld die voorziet in een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie; dat deze samenwerking moet plaatsvinden in een comité voor de aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang;

Overwegende dat het Verdrag, afgezien van artikel 235, niet in alle vereiste bevoegdheid voorziet,

HEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft tot doel voorschriften te geven voor het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw zodat nadelige gevolgen voor bodem, planten, dieren en mensen worden

voorkomen en tevens een juist gebruik van zuiveringsslib wordt bevorderd.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „slib”
 - i) zuiveringsslib afkomstig van zuiveringsinstallaties voor huishoudelijk of stedelijk afvalwater en van andere zuiveringsinstallaties voor afvalwater van soortgelijke samenstelling als huishoudelijk en stedelijk afvalwater;
 - ii) zuiveringsslib van septic tanks en andere soortgelijke installaties voor de behandeling van afvalwater;
 - iii) ander zuiveringsslib dan het onder i) en ii) genoemde;
- b) „behandeld slib”

Slib dat is behandeld langs biologische, chemische of thermische weg, door langdurige opslag of volgens enig ander geschikt procédé, om de vergistbaarheid en de hygiënische bezwaren van het gebruik ervan aanzienlijk te verminderen;
- c) „landbouw”

Elke teelt van gewassen voor handel en voeding, ook die ten behoeve van de veeteelt;
- d) „gebruik”

Het verspreiden van slib op de bodem, alsmede elke andere toepassing van slib op of in de bodem;

Artikel 3

1. Het in artikel 2, onder a), i), genoemde slib mag uitsluitend in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn in de landbouw worden gebruikt.

2. Onverminderd de Richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG mag:

- het in artikel 2, onder a), ii), genoemde slib in de landbouw worden gebruikt onder de voorwaarden die de betrokken Lid-Staat noodzakelijk acht voor de bescherming van de gezondheid van mens en milieu;
- het in artikel 2, onder a), iii), genoemde slib in de landbouw uitsluitend worden gebruikt indien de betrokken Lid-Staat regels stelt voor het gebruik ervan.

Artikel 4

In de bijlagen I A, I B en I C zijn waarden opgenomen voor de concentratie van zware metalen in met slib behandelde bodems, de concentratie van zware metalen in het slib en

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 26.

⁽²⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

de maximale jaarlijkse hoeveelheden van deze zware metalen die op landbouwgrond mogen worden opgebracht.

Artikel 5

Onverminderd artikel 12

1. verbieden de Lid-Staten het gebruik van slib, wanneer de concentratie van één of meer zware metalen in de bodem de grenswaarden die zij overeenkomstig bijlage I A vaststellen te boven gaat, en nemen zij de nodige maatregelen om te waarborgen dat deze grenswaarden tengevolge van het gebruik van slib niet worden overschreden.
2. stellen de Lid-Staten zodanige voorschriften voor het gebruik van slib vast dat de accumulatie van zware metalen in de bodem niet leidt tot overschrijding van de in punt 1 bedoelde grenswaarden. Hiertoe passen zij een van de twee hierna onder a) en b) genoemde procedures toe:
 - a) de Lid-Staten stellen de maximale hoeveelheden slib vast, uitgedrukt in ton droge stof, die per oppervlakte-eenheid en per jaar op de bodem mogen worden gebracht, met inachtneming van de overeenkomstig bijlage I B door hen vastgestelde grenswaarden voor de concentratie van zware metalen in slib; of
 - b) de Lid-Staten zorgen ervoor dat de in bijlage I C genoemde grenswaarden voor de per oppervlakte-eenheid en per tijdseenheid in de bodem gebrachte hoeveelheden metalen in acht worden genomen.

Artikel 6

Onverminderd artikel 7

- a) wordt slib behandeld alvorens in de landbouw te worden gebruikt. De Lid-Staten kunnen evenwel onder door hen vast te stellen voorwaarden het gebruik van niet behandeld slib toestaan wanneer het in de bodem wordt geïnjecteerd of ondergeploegd;
- b) verstrekken de producenten van zuiveringsslib de gebruikers regelmatig alle in bijlage II A bedoelde informatie.

Artikel 7

De Lid-Staten verbieden het gebruik van slib of de levering van slib voor gebruik:

- a) op weideland of velden voor de teelt van voedergewassen, indien dit weideland wordt beweid, respectievelijk deze voedergewassen worden geoogst voor het verstrijken van een bepaalde termijn. Deze termijn, die door de

Lid-Staten wordt vastgesteld aan de hand van met name de geografische situatie en de klimatologische omstandigheden, mag in geen geval minder dan drie weken bedragen;

- b) op groente- en fruitaanplant, met uitzondering van die van fruitbomen, gedurende de groeiperiode;
- c) op bodems welke bestemd zijn voor de teelt van groenten of vruchten die normaliter in rechtstreeks contact met de bodem staan en die normaliter rauw worden geconsumeerd, gedurende een periode van 10 maanden voorafgaand aan de oogst en tijdens de oogst zelf.

Artikel 8

Het gebruik van slib is aan de volgende regels gebonden:

- het gebruik dient zodanig te geschieden dat met de voedingsbehoeften van de planten rekening wordt gehouden en de kwaliteit van bodem, oppervlaktewater en grondwater niet wordt aangetast;
- indien slib wordt gebruikt op bodems waarvan de pH-waarde onder 6 ligt, houden de Lid-Staten rekening met de toenemende mobiliteit van de zware metalen en met de toenemende opname daarvan door de planten en verlagen zij zo nodig de grenswaarden die zij overeenkomstig bijlage I A hebben vastgesteld.

Artikel 9

Slib en bodems waarop slib wordt gebruikt moeten worden geanalyseerd volgens het schema van de bijlagen II A en II B.

De referentiemethoden voor bemonstering en analyse zijn aangegeven in bijlage II C.

Artikel 10

1. De Lid-Staten zien erop toe dat registers worden bijgehouden waarin de volgende gegevens zijn opgenomen:

- a) de hoeveelheden geproduceerd slib en de hoeveelheden aan de landbouw geleverd slib;
- b) samenstelling en eigenschappen van het slib op de in bijlage II A genoemde punten;
- c) de behandelingsmethode als omschreven in artikel 2, onder b);
- d) de namen en adressen van de ontvangers van het slib en de plaatsen waar het slib wordt gebruikt.

2. Deze registers staan ter beschikking van de bevoegde autoriteiten. Aan de hand ervan wordt het in artikel 17 genoemde overzichtsrapport opgesteld.

3. Gegevens over de behandelingsmethoden en analysereultaten worden op verzoek aan de bevoegde autoriteiten overgelegd.

Artikel 11

De Lid-Staten kunnen ontheffing van de bepalingen van artikel 6, onder b), en artikel 10, lid 1, onder b), c) en d), en lid 2, verlenen voor slib afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater, met een verwerkingscapaciteit van minder dan 300 kg BZV, per dag, overeenkomend met 5 000 inwonerequivalenten.

Artikel 12

De Lid-Staten kunnen, indien de omstandigheden dat noodzakelijk maken, strengere maatregelen nemen dan die van deze richtlijn.

Een desbetreffend besluit wordt overeenkomstig de bestaande akkoorden aan de Commissie medegedeeld.

Artikel 13

De in artikel 15 bedoelde aanpassing aan de vooruitgang van de techniek en de wetenschap betreft de bepalingen van de bijlagen bij de richtlijn, met uitzondering van de parameters en waarden die zijn aangegeven in de bijlagen I A, I B en I C, elk gegeven dat van invloed kan zijn op de beoordeling van die waarden en de te analyseren parameters die worden genoemd in de bijlagen II A en II B.

Artikel 14

1. Er wordt een comité voor de aanpassing aan de vooruitgang van de techniek en de wetenschap ingesteld, hierna „Comité” te noemen, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 15

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Als de Raad binnen drie maanden nadat het voorstel is ingediend geen beslissing heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 16

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om binnen drie jaar na de kennisgeving van deze richtlijn aan de richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 17

De Lid-Staten stellen vijf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn en daarna om de vier jaar een overzichtsrapport op omtrent het gebruik van slib in de landbouw, waarin de hoeveelheden gebruikt slib, de aangehouden criteria en de ondervonden moeilijkheden worden vermeld, en doen dit aan de Commissie toekomen, die de in dit rapport vervatte gegevens publiceert. Aan de hand van dit rapport dient de Commissie zo nodig passende voorstellen in voor een betere bescherming van bodem en milieu.

Artikel 18

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 12 juni 1986.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. WINSEMIUS

BIJLAGE I A

GRENSWAARDEN VOOR DE CONCENTRATIE VAN ZWARE METALEN IN DE BODEM

(mg/kg droge stof van een representatief monster, zoals bepaald in bijlage II C, in bodems met een pH van 6 à 7)

Parameters	Grenswaarden ⁽¹⁾
Cadmium	1 à 3
Koper ⁽²⁾	50 à 140
Nikkel ⁽²⁾	30 à 75
Lood	50 à 300
Zink ⁽²⁾	150 à 300
Kwik	1 à 1,5
Chroom ⁽³⁾	—

⁽¹⁾ De Lid-Staten kunnen overschrijding van de door hen vastgestelde grenswaarden toestaan voor gebruik van slib op grond die bij de kennisgeving van deze richtlijn bestemd is voor het wegwerken van slib, doch waarop commerciële gewassen voor uitsluitend dierlijke consumptie worden verbouwd. De Lid-Staten delen de Commissie het aantal en de aard van de betrokken terreinen mee. Voorts zien zij erop toe dat dit geen gevaar voor mens of milieu met zich meebrengt.

⁽²⁾ De Lid-Staten kunnen overschrijding van de grenswaarden voor deze parameters toestaan op bodems waarin de pH permanent hoger dan 7 is. In geen geval mogen de toegestane maximumconcentraties van deze zware metalen de hierboven gegeven waarden met meer dan 50 % te boven gaan. De Lid-Staten zien er voorts op toe dat daaruit geen gevaar voor mens of milieu, en met name voor het grondwater, voortvloeit.

⁽³⁾ Het is in dit stadium niet mogelijk grenswaarden voor chroom vast te stellen. De Raad zal deze grenswaarden later vaststellen op basis van voorstellen die de Commissie binnen een jaar na de kennisgeving van deze richtlijn moet indienen.

BIJLAGE I B

GRENSWAARDEN VOOR DE CONCENTRATIE VAN ZWARE METALEN IN SLIB BESTEMD VOOR GEBRUIK IN DE LANDBOUW

(mg/kg droge stof)

Parameters	Grenswaarden
Cadmium	20 à 40
Koper	1 000 à 1 750
Nikkel	300 à 400
Lood	750 à 1 200
Zink	2 500 à 4 000
Kwik	16 à 25
Chroom ⁽¹⁾	—

⁽¹⁾ Het is in dit stadium niet mogelijk grenswaarden voor chroom vast te stellen. De Raad zal deze grenswaarden later vaststellen op basis van voorstellen die de Commissie binnen een jaar na kennisgeving van deze richtlijn moet indienen.

BIJLAGE I C

MAXIMALE HOEVEELHEDEN ZWARE METALEN DIE JAARLIJKS OP BASIS VAN EEN GEMIDDELDE OVER 10 JAAR OP LANDBOUWGROND MOGEN WORDEN OPGEBRACHT

(kg/ha/jaar)

Parameters	Grenswaarden ⁽¹⁾
Cadmium	0,15
Koper	12
Nikkel	3
Lood	15
Zink	30
Kwik	0,1
Chroom ⁽²⁾	—

⁽¹⁾ De Lid-Staten kunnen overschrijding van bovengenoemde grenswaarden toestaan voor gebruik van slib op grond die bij de kennisgeving van deze richtlijn bestemd is voor het wegwerken van slib, doch waarop commerciële gewassen voor uitsluitend dierlijke consumptie worden verbouwd. De Lid-Staten delen de Commissie het aantal en de aard van de betrokken terreinen mee. Voorts zien zij erop toe dat dit geen gevaar voor mens of milieu met zich meebrengt.

⁽²⁾ Het is in dit stadium niet mogelijk grenswaarden voor chroom vast te stellen. De Raad zal deze grenswaarden later vaststellen op basis van voorstellen die de Commissie binnen een jaar na kennisgeving van deze richtlijn moet indienen.

BIJLAGE II A

SLIBANALYSE

- Als algemene regel geldt dat slib ten minste om de zes maanden moet worden geanalyseerd. Als zich veranderingen in de kwaliteit van het behandelde afvalwater voordoen, wordt de frequentie van deze analyses verhoogd. Als de resultaten van de analyses in een jaar niet noemenswaardig veranderen, moet het slib ten minste éénmaal per 12 maanden worden geanalyseerd.
- Indien het slib afkomstig van zuiveringsinstallaties als bedoeld in artikel 11 niet is geanalyseerd tijdens de twaalf maanden die voorafgaan aan de tenuitvoerlegging van deze richtlijn in elke Lid-Staat, dient een analyse te worden verricht binnen een termijn van twaalf maanden na die tenuitvoerlegging of, in voorkomend geval, binnen zes maanden na het besluit om het gebruik in de landbouw van slib afkomstig van een dergelijke installatie toe te staan. De Lid-Staten stellen de frequentie van latere analyses vast in het licht van de resultaten van de eerste analyse, de eventuele veranderingen in de aard van het behandelde afvalwater en alle andere desbetreffende gegevens.
- Onverminderd het bepaalde in artikel 4 dienen de volgende parameters te worden geanalyseerd:
 - droge stof, organische stof;
 - pH;
 - stikstof en fosfor;
 - cadmium, koper, nikkel, lood, zink, kwik, chroom.
- Voor koper, zink en chroom stellen de Lid-Staten de frequentie van de te verrichten analyses vast, indien ten genoegen van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat is aangetoond dat deze metalen niet of slechts in verwaarloosbare hoeveelheden voorkomen in het afvalwater dat door de zuiveringsinstallatie wordt behandeld.

BIJLAGE II B**BODEMANALYSE**

1. Voor het gebruik van slib dat niet afkomstig is van zuiveringsinstallaties als bedoeld in artikel 11, moeten de Lid-Staten nagaan of de gehalten aan zware metalen van de bodems de grenswaarden die overeenkomstig bijlage I A zijn vastgesteld, niet te boven gaan. Hiertoe stellen de Lid-Staten de te verrichten analyses vast, rekening houdend met de beschikbare wetenschappelijke gegevens over de kenmerken en de homogeniteit van de bodems.
2. De Lid-Staten stellen de frequentie van de latere analyses vast, rekening houdend met het gehalte aan metalen in de bodems voor het gebruik van slib, de hoeveelheid en de samenstelling van het gebruikte slib en alle andere relevante gegevens.
3. De volgende parameters dienen te worden geanalyseerd:
 - pH;
 - cadmium, koper, nikkel, lood, zink, kwik, chroom.

BIJLAGE II C**BEMONSTERINGS- EN ANALYSEMETHODEN****1. Bodembemonstering**

De te analyseren representatieve monsters worden normaliter gemaakt door menging van ten minste 25 afzonderlijke bodemmonsters genomen uit een homogeen geëxploiteerde oppervlakte van ten hoogste 5 ha.

De afzonderlijke monsters moeten worden genomen op een diepte van 25 cm, behalve indien de diepte van de ploeglaag geringer is, doch zonder dat de bemonsteringsdiepte in dat geval minder dan 10 cm bedraagt.

2. Slibbemonstering

Het slib moet worden bemonsterd na behandeling, maar vóór levering aan de gebruiker en dient representatief te zijn voor het geproduceerde slib.

3. Analysemethoden

De analyse van zware metalen geschiedt na ontsluiting door middel van een sterk zuur. De referentieanalysemethode is atoomabsorptiespectrometrie. De waarnemingsdrempel mag voor elk metaal niet hoger zijn dan 10 % van de toepasselijke grenswaarde.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 12 juni 1986

tot wijziging van Richtlijn 84/631/EEG betreffende toezicht en controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen

(86/279/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het door de Raad op 22 november 1973 vastgestelde actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽⁴⁾, waarvan de voortzetting en de uitvoering worden bestreken door de resoluties van 17 mei 1977 ⁽⁵⁾ en van 7 februari 1983 ⁽⁶⁾, voorziet in een communautaire actie waarmee wordt beoogd controle uit te oefenen op de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen;

Overwegende dat de Lid-Staten, overeenkomstig Richtlijn 78/319/EEG ⁽¹⁾, verplicht zijn de nodige maatregelen te nemen om, zonder gevaar voor de volksgezondheid en zonder nadelige gevolgen voor het milieu, toxische en gevaarlijke afvalstoffen te verwijderen;

Overwegende dat te dien einde bovendien in Richtlijn 84/631/EEG ⁽⁸⁾ het toezicht en de controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen wordt geregeld;

Overwegende dat bij de bescherming van het milieu tegen de gevaren die uit genoemde afvalstoffen voortvloeien, rekening dient te worden gehouden met de mogelijkheid van verontreiniging die zich buiten de Gemeenschap kan voordoen;

Overwegende derhalve dat bij overbrenging van afvalstoffen buiten de Gemeenschap de houder bij kennisgeving van de overbrenging toereikende informatie moet verschaffen

over de instemming van de derde Staat van bestemming en dat degene voor wie de afvalstoffen zijn bestemd, over de geschikte technische capaciteit voor de verwijdering van de afvalstoffen moet beschikken;

Overwegende bovendien dat, bij overbrenging van afvalstoffen buiten de Gemeenschap, de ervaring heeft geleerd dat het beter is het recht om de ontvangst van de kennisgeving te bevestigen of om bezwaren tegen de overbrenging te maken, toe te kennen aan de Lid-Staat van verzending; dat echter de laatste Lid-Staat van doorvoer van de afvalstoffen onder bepaalde omstandigheden dit recht moet kunnen uitoefenen;

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met deze verschillende eisen, Richtlijn 84/631/EEG moet worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De artikelen 3, 4, 5, 7 en 17 van Richtlijn 84/631/EEG worden vervangen door:

„Artikel 3

1. Wanneer de houder van de afvalstoffen voornemens is deze van een Lid-Staat naar een andere over te brengen of te doen overbrengen, dan wel de afvalstoffen over het grondgebied van een of meer Lid-Staten te doen vervoeren of deze uit een derde land naar een Lid-Staat over te brengen, of de afvalstoffen vanuit een Lid-Staat naar een derde land over te brengen, zendt hij een kennisgeving aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat die verantwoordelijk is voor de ontvangstbevestiging van de kennisgeving, met afschrift aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten en, in voorkomend geval, het derde land van bestemming en/of derde land(en) van doorvoer.

2. De kennisgeving vindt plaats met gebruikmaking van het overeenkomstig artikel 15 op te stellen uniforme begeleidende document, waarvan de inhoud is weergegeven in bijlage I, hierna „begeleidend document” te noemen.

3. In het kader van deze kennisgeving dient de houder van de afvalstoffen aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat die verantwoordelijk is voor de ontvangstbevestiging van de kennisgeving genoegzame informatie te verstrekken over met name:

⁽¹⁾ PB nr. C 284 van 7. 11. 1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 36 van 17. 2. 1986, blz. 197.

⁽³⁾ PB nr. C 354 van 31. 12. 1985, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB nr. C 46 van 17. 2. 1983, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.

⁽⁸⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984, blz. 31.

- de oorsprong en de samenstelling van de afvalstoffen, alsmede de identiteit van de producent; bij afvalstoffen, alsmede, wanneer deze informatie voorhanden is, de identiteit van de eerste producenten;
- de bepalingen inzake te volgen routes en inzake verzekering tegen schade aan derden;
- de maatregelen inzake vervoersveiligheid en met name de inachtneming door de vervoerder van de voorwaarden die door de betrokken Lid-Staten aan de uitoefening van deze vervoersactiviteiten zijn gesteld;
- het bestaan van een contractuele regeling met de ontvanger van de afvalstoffen; deze moet beschikken over de geschikte technische capaciteit voor de verwijdering van de betrokken afvalstoffen onder omstandigheden die noch voor de gezondheid van de mens noch voor het milieu gevaar opleveren. In geval van opslag, behandeling of storting van de afvalstoffen in een Lid-Staat dient de ontvanger tevens over een vergunning overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 78/319/EEG of artikel 6 van Richtlijn 76/403/EEG te beschikken.

4. In geval van overbrenging van een Lid-Staat naar een derde land dient de houder van de afvalstoffen toestemming van het derde land van bestemming te verkrijgen voordat hij de kennisgevingsprocedure van lid 3 inleidt. De kennisgeving moet genoegzame informatie over die toestemming bevatten.

Artikel 4

1. Grensoverschrijdende overbrenging mag niet plaatsvinden voordat de in lid 2, onder a), b) of c), bedoelde bevoegde autoriteit van de Lid-Staat de ontvangst van de kennisgeving heeft bevestigd. De ontvangstbevestiging moet worden vermeld op het begeleidend document.
2. De ontvangstbevestiging of elk overeenkomstig lid 3 gemaakt bezwaar moet uiterlijk een maand na de ontvangst van de kennisgeving aan de houder van de afvalstoffen worden toegezonden:
 - a) hetzij door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming,
 - b) hetzij, in geval van doorvoer van uit een derde land afkomstige afvalstoffen via de Gemeenschap met het oog op verwijdering buiten de Gemeenschap, door de bevoegde autoriteiten van de laatste Lid-Staat via welke deze overbrenging plaatsvindt,
 - c) hetzij, in geval van overbrenging van afvalstoffen uit een Lid-Staat met het oog op verwijdering buiten de Gemeenschap in een derde land, door de bevoeg-

de autoriteit van de Lid-Staat van verzending, behalve in het in de laatste alinea van dit lid bedoelde geval;

met afschrift aan de ontvanger van de afvalstoffen en aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten, alsmede, in voorkomend geval, aan het(de) derde land(en) van doorvoer en van bestemming.

Ingeval de afvalstoffen worden verwijderd in een derde land dat grenst aan de laatste Lid-Staat van doorvoer, heeft deze laatste het recht de ontvangstbevestiging af te geven of bezwaren te maken in plaats van de onder c) bedoelde Lid-Staat. Een Lid-Staat van doorvoer die voornemens is het hem krachtens dit lid toekomende recht uit te oefenen, stelt de Commissie en de andere Lid-Staten hiervan in kennis. Hij mag dit recht niet eerder dan drie maanden na deze kennisgeving uitoefenen.

3. Bezwaren moeten met redenen omkleed zijn op basis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid die overeenstemmen met deze richtlijn, andere communautaire instrumenten of internationale overeenkomsten die de betrokken Lid-Staat ter zake vóór de kennisgeving van deze richtlijn heeft gesloten.

4. Zodra de in lid 2 bedoelde bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat zich ervan vergewist heeft dat de problemen die aanleiding waren voor haar bezwaren zijn opgelost, zenden zij onmiddellijk een ontvangstbevestiging toe aan de houder van de afvalstoffen met afschrift aan de ontvanger van de afvalstoffen en aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten, alsmede, in voorkomend geval, aan het(de) derde land(en) van bestemming.

5. De ontvangstbevestiging die de in lid 2 bedoelde bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat krachtens dit artikel aan de houder van de afvalstoffen heeft toegezonden, ontslaat noch de producent van deze afvalstoffen, noch anderen van de verlichtingen die voortvloeien uit de vigerende nationale en communautaire bepalingen.

6. Onverminderd de leden 1 en 2 beschikken de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van verzending en, indien van toepassing, van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer over een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving om, in voorkomend geval, voorwaarden te stellen inzake het vervoer van de afvalstoffen over hun grondgebied. Deze voorwaarden, die aan de houder van de afvalstoffen moeten worden toegezonden, met afschrift aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, mogen niet strenger zijn dan de

voorwaarden voor soortgelijke zendingen die volledig binnen de betrokken Lid-Staat plaatsvinden en dienen in overeenstemming te zijn met bestaande overeenkomsten. De houder van de afvalstoffen moet deze voorwaarden naleven om het vervoer te mogen verrichten.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van verzending kunnen, uiterlijk twintig dagen na ontvangst van de kennisgeving, als bezwaar aanvoeren dat de overbrenging van de afvalstoffen de uitvoering van programma's die krachtens artikel 12 van Richtlijn 78/319/EEG of artikel 6 van Richtlijn 76/403/EEG zijn opgesteld, in gevaar brengt, of dat zij in strijd is met de verplichtingen die voortvloeien uit internationale overeenkomsten die de Lid-Staat ter zake vóór kennisgeving van de onderhavige richtlijn heeft gesloten. Van deze bezwaren wordt kennis gegeven aan de houder van de afvalstoffen, met afschrift aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten.

Artikel 5

1. De houder van de afvalstoffen kan zich bedienen van een procedure van algemene kennisgeving in het geval van regelmatige overbrenging van afvalstoffen met dezelfde fysische en chemische eigenschappen naar dezelfde ontvanger via hetzelfde douanekantoor van uitgang van de Lid-Staat van verzending, via hetzelfde douanekantoor van binnenkomst van de Lid-Staat van bestemming en, in geval van doorvoer, via dezelfde douanekantoren van binnenkomst en uitgang van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer.

2. De bevoegde autoriteiten van de in artikel 4, lid 2, bedoelde Lid-Staat en, indien van toepassing, van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer, kunnen aan hun instemming met deze procedure van algemene kennisgeving de voorwaarde verbinden dat bepaalde informatie wordt verstrekt, zoals de nauwkeurige hoeveelheden of periodieke overzichten van de te verzenden afvalstoffen.

3. In het kader van een procedure van algemene kennisgeving kan één enkele ontvangstbevestiging in de zin van artikel 4, lid 1, betrekking hebben op meer dan één zending van afvalstoffen gedurende een periode van ten hoogste één jaar.

4. De algemene kennisgeving vindt plaats met gebruikmaking van het begeleidende document.

Artikel 7

1. Wanneer afvalstoffen de Gemeenschap verlaten met het oog op verwijdering buiten de Gemeenschap, zendt de douanediens van de laatste Lid-Staat via welke de overbrenging plaatsvindt, in afwijking van artikel 6, lid 4, een afschrift van het begeleidende document aan de bevoegde autoriteiten van die Lid-Staat, die, in het in artikel 4, lid 2, onder c), bedoelde geval, daarvan

eveneens een afschrift toezenden aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van verzending. Deze afschriften worden gedurende ten minste twee jaar bewaard.

2. Bovendien verklaart of bevestigt de houder van de afvalstoffen, uiterlijk zes weken nadat de afvalstoffen de Gemeenschap hebben verlaten, aan de bevoegde autoriteiten van de in artikel 4, lid 2, onder b) of c), bedoelde Lid-Staat dat deze afvalstoffen op de beoogde plaats van bestemming zijn aangekomen en vermeldt hij het laatste douanekantoor in de Gemeenschap via hetwelk de zending heeft plaatsgevonden.

Artikel 17

Indien bestemd voor hergebruik, regeneratie of recycling op basis van een contractuele regeling inzake deze verrichtingen, zijn afvalstoffen (daaronder met name begrepen afvalstoffen, resten, slib, as en stof) van non-ferrometalen vrijgesteld van het bepaalde in deze richtlijn mits aan onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a) de houder moet op een uniform document, waarvan de inhoud is weergegeven in bijlage III en dat de zending begeleidt, verklaren dat deze stoffen bestemd zijn voor de genoemde verrichtingen en een afschrift van dit document toezenden aan de bevoegde autoriteiten van de in artikel 4, lid 2, bedoelde Lid-Staat;
- b) de ontvanger moet op dit document, dat hij de bevoegde autoriteiten van de in punt a) bedoelde Lid-Staat uiterlijk 15 dagen na ontvangst van de stoffen toezendt, verklaren dat deze verrichtingen werkelijk zullen plaatsvinden."

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1987 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 12 juni 1986.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. WINSEMIUS

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 12 juni 1986

betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder
lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen

(86/280/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gelet op Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 6,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat met het oog op de bescherming van het aquatisch milieu van de Gemeenschap tegen door bepaalde gevaarlijke stoffen veroorzaakte verontreiniging, bij artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG een stelsel is ingevoerd van voorafgaande vergunningen, waarin emissienormen voor lozingen van onder lijst I van de bijlage bij die richtlijn vallende stoffen worden vastgesteld; dat artikel 6 van genoemde richtlijn voorziet in de vaststelling van grenswaarden voor de emissienormen en tevens van kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatische milieu waarop lozingen van die stoffen van nadelige invloed zijn;

Overwegende dat op de Lid-Staten de verplichting rust om, met uitzondering van de gevallen waarin zij kwaliteitsdoelstellingen kunnen hanteren, de grenswaarden toe te passen;

Overwegende dat de in deze richtlijn bedoelde gevaarlijke stoffen hoofdzakelijk aan de hand van de in Richtlijn 76/464/EEG genoemde criteria zijn gekozen;

Overwegende dat het, aangezien de verontreiniging door lozing van deze stoffen in het aquatisch milieu door een groot aantal industrieën wordt veroorzaakt, noodzakelijk is specifieke grenswaarden voor lozingen per soort industrie, en kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatisch milieu waarin deze stoffen worden geloosd, vast te stellen;

Overwegende dat de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen ertoe moeten strekken een einde te maken aan de verontreiniging van de verschillende delen van het aquatisch milieu die door lozing van deze stoffen kunnen worden aangetast;

Overwegende dat de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen uitdrukkelijk met dat doel moeten worden vastgesteld, en niet met de bedoeling voorschriften met betrekking tot de bescherming van de consument of de afzet van producten uit het aquatisch milieu vast te stellen;

Overwegende dat rapportage aan de Commissie over elke gekozen en toegepaste kwaliteitsdoelstelling moet worden voorgeschreven, om de Lid-Staten in staat te stellen aan te tonen dat aan de kwaliteitsdoelstelling is voldaan;

Overwegende dat de Lid-Staten ervoor dienen te zorgen dat de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen niet tot een sterkere bodem- of luchtverontreiniging kunnen leiden;

Overwegende dat met het oog op een doeltreffende toepassing van deze richtlijn dient te worden bewerkstelligd dat door de Lid-Staten toezicht wordt uitgeoefend op het aquatisch milieu dat door lozing van genoemde stoffen wordt aangetast; dat in Richtlijn 76/464/EEG niet in de bevoegdheid tot instelling van zodanig toezicht is voorzien; dat, daar het Verdrag niet in de daartoe vereiste specifieke bevoegdheden voorziet, een beroep op artikel 235 van het Verdrag dient te worden gedaan;

Overwegende dat het voor bepaalde andere significante bronnen van verontreiniging door deze stoffen dan de lozingsbronnen die onderworpen zijn aan het stelsel van communautaire grenswaarden of nationale emissienormen noodzakelijk blijkt specifieke programma's op te stellen om een einde te maken aan de verontreiniging; dat in Richtlijn 76/464/EEG niet in de daartoe noodzakelijke bevoegdheden is voorzien; dat, daar het EEG-Verdrag niet in de daartoe vereiste specifieke bevoegdheden voorziet, een beroep op artikel 235 van het Verdrag dient te worden gedaan;

Overwegende dat Richtlijn 80/68/EEG ⁽⁵⁾ een regeling bevat voor het grondwater, zodat dit buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn kan vallen;

Overwegende dat het voor een doeltreffende toepassing van deze richtlijn van belang is dat de Commissie om de vijf jaar aan de Raad een vergelijkende evaluatie over haar toepassing door de Lid-Staten voorlegt;

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. C 70 van 18. 3. 1985, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. C 120 van 20. 5. 1986.

⁽⁴⁾ PB nr. C 188 van 29. 7. 1985, blz. 19.

⁽⁵⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

Overwegende dat deze richtlijn aan de hand van de zich verder ontwikkelende wetenschappelijke kennis omtrent voornamelijk toxiciteit, persistentie en accumulatie van de bedoelde stoffen in levende organismen en in sedimenten, of in geval van verbetering van de beste beschikbare technische middelen, op voorstel van de Commissie moet worden aangepast en aangevuld; dat te dien einde moet worden voorzien in aanvulling van de richtlijn met bepalingen betreffende andere gevaarlijke stoffen, alsmede wijzigingen van de inhoud van de bijlagen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn

- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, de grenswaarden vast voor emissienormen voor de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen in lozingen afkomstig van industriële bedrijven in de zin van artikel 2, onder e), van deze richtlijn;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 76/464/EEG, de kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatisch milieu ten aanzien van de in artikel 2, onder a), van deze richtlijn bedoelde stoffen vast;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Richtlijn 76/464/EEG, de termijnen vast waarbinnen moet zijn voldaan aan de voorwaarden gesteld door de vergunningen die voor bestaande lozingen door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten worden verleend;
- stelt, overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, de referentiemethoden vast voor het bepalen van het gehalte aan de in artikel 2, onder a), van deze richtlijn bedoelde stoffen in lozingen en in het aquatisch milieu;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG, een controleprocedure in;
- schrijft de Lid-Staten voor samen te werken in geval van lozingen die de wateren van meer dan één Lid-Staat beïnvloeden;
- schrijft de Lid-Staten voor programma's vast te stellen ten einde de verontreiniging afkomstig van de in artikel 5 bedoelde bronnen te voorkomen of weg te nemen;
- bevat in bijlage I een reeks algemene bepalingen die voor alle in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen gelden, met name met betrekking tot de grenswaarden voor de emissienormen (rubriek A), de kwaliteitsdoelstellingen (rubriek B) en de referentiemethoden (rubriek C);
- bevat in bijlage II een reeks bijzondere bepalingen die voor elk der stoffen afzonderlijk gelden, en die de genoemde rubrieken nader uitwerken en aanvullen.

2. Deze richtlijn is van toepassing op de in artikel 1 van Richtlijn 76/464/EEG genoemde wateren, met uitzondering van grondwateren.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „stoffen”
de in bijlage II van deze richtlijn genoemde gevaarlijke stoffen, die uit de in lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG opgenomen families en groepen van stoffen zijn gekozen;
- b) „grenswaarden”
de waarden die voor elk van de onder a) genoemde stoffen zijn vastgesteld in rubriek A van bijlage II;
- c) „kwaliteitsdoelstellingen”
de eisen die voor elk van de onder a) bedoelde stoffen zijn vastgesteld in rubriek B van bijlage II;
- d) „verwerking van de stoffen”
ieder industrieel proces dat de produktie, de omzetting of het gebruik van de onder a) bedoelde stoffen met zich meebrengt, of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van die stoffen inherent is;
- e) „industriële bedrijf”
ieder bedrijf waarin de onder a) bedoelde stoffen of andere stoffen die de onder a) bedoelde stoffen bevatten, worden verwerkt;
- f) „bestaand bedrijf”
ieder industrieel bedrijf dat in werking is op een datum die valt twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of in voorkomend geval, op een datum die valt twaalf maanden na kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd;
- g) „nieuw bedrijf”
— ieder industrieel bedrijf dat in werking wordt gesteld meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of, in voorkomend geval, meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd;
— ieder bestaand industrieel bedrijf, waarvan de capaciteit voor de verwerking van de stoffen aanzienlijk is uitgebreid meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of, in voorkomend geval, meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd.

Artikel 3

1. De grenswaarden, de termijnen waarbinnen daaraan moet zijn voldaan en de procedure voor de op de lozingen uit te oefenen controle zijn vastgesteld in rubriek A van de bijlagen.

2. De grenswaarden gelden normaliter op de plaats waar het afvalwater dat de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen bevat, het industriële bedrijf verlaat.

Indien het voor bepaalde stoffen noodzakelijk wordt geacht de grenswaarden op andere plaatsen te doen gelden, worden deze plaatsen in bijlage II aangegeven.

Indien het genoemde stoffen bevattende afvalwater buiten het industriële bedrijf wordt behandeld in een zuiveringsinstallatie die bestemd is voor de verwijdering van die stoffen, mag de Lid-Staat toestaan dat de grenswaarden gelden op het punt waar het afvalwater de zuiveringsinstallatie verlaat.

3. De in artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG bedoelde vergunningen moeten voorschriften bevatten die ten minste even streng zijn als die welke in rubriek A van de bijlagen zijn vastgesteld, behoudens wanneer een Lid-Staat voldoet aan artikel 6, lid 3, van die richtlijn, zulks op basis van rubriek B van de bijlagen.

Deze vergunningen worden ten minste om de vier jaar aan een nieuw onderzoek onderworpen.

4. Onverminderd hun verplichtingen die voortvloeien uit de leden 1, 2 en 3 en uit het bepaalde in Richtlijn 76/464/EEG mogen de Lid-Staten slechts vergunningen aan nieuwe bedrijven verlenen indien deze bedrijven normen toepassen die overeenstemmen met de beste beschikbare technische middelen, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging overeenkomstig artikel 2 van genoemde richtlijn te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan.

In de gevallen waarin de overwogen maatregelen op technische gronden niet overeenstemmen met de beste beschikbare technische middelen, deelt de Lid-Staat, ongeacht de door hem gekozen methode, voordat een vergunning wordt verleend, aan de Commissie de rechtvaardiging van deze gronden mede.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten onmiddellijk in kennis van deze rechtvaardiging en zendt alle Lid-Staten zo spoedig mogelijk een verslag met haar advies over de in de tweede alinea bedoelde afwijking. Zo nodig dient zij tegelijkertijd passende voorstellen bij de Raad in.

5. De referentiemethode voor het vaststellen van de aanwezigheid van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen is aangegeven in rubriek C van bijlage II. Er mogen andere methoden worden toegepast, mits de waarnemingsdrempels, de precisie en de nauwkeurigheid van deze

methoden ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke voorkomen in rubriek C van bijlage II.

6. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen niet leiden tot een verhoogde verontreiniging door voornoemde stoffen in andere compartimenten van het milieu, met name in de bodem en in de lucht.

Artikel 4

De betrokken Lid-Staten houden toezicht op het aquatisch milieu dat wordt beïnvloed door lozingen van industriële bedrijven en andere bronnen van significante lozingen.

In geval van lozingen die de wateren van meer dan één Lid-Staat beïnvloeden, werken de betrokken Lid-Staten samen om de toezichtprocedures te harmoniseren.

Artikel 5

1. Voor de stoffen die in bijlage II met name worden genoemd stellen de Lid-Staten specifieke programma's op ter voorkoming of wegneming van de verontreiniging die afkomstig is uit andere significante bronnen van deze stoffen (met inbegrip van meervoudige en diffuse bronnen) dan de lozingsbronnen die onderworpen zijn aan het stelsel van communautaire grenswaarden of nationale emissienormen.

2. Deze programma's omvatten met name de meest passende maatregelen en technieken voor de vervanging, het terughouden en/of het hergebruik van de in lid 1 genoemde stoffen.

3. De specifieke programma's worden uiterlijk vijf jaar na de datum van kennisgeving van de specifiek voor de betrokken stoffen geldende richtlijn van kracht.

Artikel 6

1. De Commissie gaat over tot een vergelijkende beoordeling van de toepassing van deze richtlijn door de Lid-Staten aan de hand van de inlichtingen die haar krachtens artikel 13 van Richtlijn 76/464/EEG op haar verzoek, dat per geval wordt ingediend, door de Lid-Staten worden verstrekt, met name voor wat betreft:

- de bijzonderheden betreffende de vergunningen waarin de emissienormen voor het lozen van de stoffen zijn vastgelegd;
- de inventarisatie van lozingen van de stoffen in wateren bedoeld in artikel 1, lid 2;
- het naleven van de grenswaarden of kwaliteitsdoelstellingen die in de rubrieken A en B van bijlage II zijn vastgesteld;

— de resultaten van het artikel 4 bedoelde toezicht op de zone van het aquatisch milieu die wordt beïnvloed door lozingen;

— de in artikel 5 bedoelde specifieke programma's ter beëindiging van de verontreiniging.

2. Om de vijf jaar en voor het eerst vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn zendt de Commissie aan de Raad de in lid 1 bedoelde vergelijkende beoordeling toe.

3. In geval van wijziging van de wetenschappelijke kennis omtrent voornamelijk de toxiciteit, de persistentie en de accumulatie van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen in levende organismen en in sedimenten, of in geval van verbetering van de beste beschikbare technische middelen, dient de Commissie passende voorstellen bij de Raad in die ertoe strekken om zo nodig de grenswaarden en de kwaliteitsdoelstellingen te verscherpen of om nieuwe grenswaarden en aanvullende kwaliteitsdoelstellingen vast te stellen.

Artikel 7

1. De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om vóór 1 januari 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 12 juni 1986

Voor de Raad

De Voorzitter

P. WINSEMIUS

BIJLAGE I

ALGEMENE BEPALINGEN

Deze bijlage bestaat uit drie rubrieken met voor de stoffen geldende algemene bepalingen:

- rubriek A: grenswaarden voor de emissienormen;
- rubriek B: kwaliteitsdoelstellingen;
- rubriek C: referentiemeetmethoden.

De algemene bepalingen worden in bijlage II nader uitgewerkt en aangevuld met een reeks voor elke stof afzonderlijk geldende bijzondere bepalingen.

RUBRIEK A

Grenswaarden, data waarop daaraan moet zijn voldaan en procedures voor het toezicht en de controle op lozingen

1. Voor de verschillende soorten industriële bedrijven zijn de grenswaarden en de data waarop daaraan moet zijn voldaan in rubriek A van bijlage II vermeld.
2. De geloosde hoeveelheden stoffen worden uitgedrukt in verhouding tot de hoeveelheden stoffen die in diezelfde periode door het industriële bedrijf worden geproduceerd, gebruikt of verwerkt, of overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, in verhouding tot een andere parameter die kenmerkend is voor de activiteit.
3. Voor industriële bedrijven die de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen lozen en die niet in rubriek A van bijlage II worden genoemd, worden de grenswaarden zo nodig door de Raad op een later tijdstip vastgesteld. Intussen stellen de Lid-Staten zelfstandig, overeenkomstig Richtlijn 76/464/EEG, voor lozingen van deze stoffen emissienormen vast. Deze normen moeten worden vastgesteld met inachtneming van de beste beschikbare technische middelen en mogen niet minder streng zijn dan de best vergelijkbare grenswaarde van bijlage II, rubriek A.

Deze paragraaf is ook van toepassing als een industrieel bedrijf andere activiteiten uitoefent dan die waarvoor in bijlage II, rubriek A, grenswaarden zijn vastgesteld en die lozingen van stoffen als bedoeld in artikel 2, onder a), ten gevolge kunnen hebben.

4. De grenswaarden, uitgedrukt in concentratiewaarden die in beginsel niet mogen worden overschreden, zijn voor de betreffende industriële bedrijven in rubriek A van bijlage II opgenomen. In geen geval mogen de grenswaarden, uitgedrukt in maximale concentratiewaarden, wanneer dit niet de enige geldende waarden zijn, hoger zijn dan die welke zijn uitgedrukt in gewicht gedeeld door de benodigde hoeveelheid water per kenmerkend onderdeel van de verontreinigende activiteit. Aangezien de concentraties van deze stoffen in afvalwater evenwel afhankelijk zijn van de betrokken hoeveelheid water, die per procédé en bedrijf verschilt, dienen de grenswaarden van rubriek A van bijlage II, uitgedrukt in het gewicht aan geloosde stoffen in verhouding tot de kenmerkende parameters van de activiteit, in alle gevallen in acht te worden genomen.
5. Ten einde na te gaan of de lozingen van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen voldoen aan de emissienormen, dient een controleprocedure te worden ingesteld.

Deze procedure moet omvatten: het nemen en analyseren van monsters, het meten van het lozingsdebiet en de hoeveelheid verwerkte stoffen, of, in voorkomend geval, het meten van de kenmerkende parameters van de verontreinigende activiteit die in rubriek A van bijlage II worden genoemd.

In het bijzonder kan de controleprocedure, indien de hoeveelheid verwerkte stoffen niet is te bepalen, worden gebaseerd op de hoeveelheid stoffen die, volgens de productiecapaciteit op basis waarvan de vergunning is verleend, kan worden gebruikt.

6. Er wordt een monster genomen dat representatief is voor de lozing gedurende een periode van 24 uur. De per maand geloosde hoeveelheid stoffen wordt berekend op basis van de hoeveelheden stoffen die per dag worden geloosd.

Voor lozingen van bepaalde stoffen kan in bijlage II echter een drempelhoeveelheid worden vastgesteld, waarbeneden de Lid-Staten een vereenvoudigde controleprocedure mogen toepassen.

7. Het nemen van monsters en het meten van het lozingsdebiet als bedoeld in lid 5, geschieden normaliter op het punt waar de grenswaarden overeenkomstig artikel 3, lid 2, van deze richtlijn gelden.

Om te bewerkstelligen dat de metingen voldoen aan de eisen van rubriek C van de bijlagen, mag de Lid-Staat echter toestaan dat dit nemen van monsters en het meten van het debiet geschieden op een ander punt, dat vóór het punt ligt waar de grenswaarden gelden, op voorwaarde dat:

- al het van het bedrijf afkomstige water dat met de betrokken stof verontreinigd kan zijn, bij die metingen in aanmerking wordt genomen;
- uit regelmatige controlecampagnes blijkt dat de metingen een goed beeld geven van de hoeveelheden die worden geloosd op het punt waar de grenswaarden gelden of altijd een hogere uitkomst geven.

RUBRIEK B

Kwaliteitsdoelstellingen, data waarop daaraan moet zijn voldaan en procedure voor het toezicht en de controle op de kwaliteitsdoelstellingen

1. Voor de Lid-Staten die zich op de uitzondering van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG beroepen, worden de emissienormen die de Lid-Staten overeenkomstig artikel 5 van genoemde richtlijn moeten vaststellen en doen toepassen zodanig vastgesteld dat aan de krachtens de punten 2 en 3 vastgestelde passende kwaliteitsdoelstelling(en) is (zijn) voldaan in de zone die door de lozingen van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen wordt beïnvloed. De bevoegde instantie wijst per geval het beïnvloede gebied aan en kiest uit de krachtens de punten 2 en 3 hierna vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen die welke haar, gelet op de bestemming van het beïnvloede gebied, geschikt lijkt (lijken), waarbij zij rekening houdt met het feit dat met deze richtlijn wordt beoogd aan alle verontreiniging een einde te maken.
2. Met het oog op de beëindiging van de verontreiniging bedoeld in Richtlijn 76/464/EEG en krachtens artikel 2 van deze richtlijn worden de kwaliteitsdoelstellingen en de termijnen waarbinnen die van toepassing worden, vastgesteld in bijlage II, rubriek B.
3. Behoudens andersluidende bijzondere bepalingen in rubriek B van bijlage II komen alle als kwaliteitsdoelstellingen vermelde concentraties overeen met het rekenkundig gemiddelde van de in een jaar verkregen resultaten.
4. Wanneer voor de wateren in een gebied verscheidene kwaliteitsdoelstellingen gelden, moet de waterkwaliteit aan elk van deze doelstellingen voldoen.
5. Bij de verlening van een vergunning krachtens deze richtlijn preciseert de bevoegde instantie de voorschriften, de wijze van toezicht en de data die voor de naleving van de betreffende kwaliteitsdoelstelling(en) gelden.
6. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG brengt de Lid-Staat voor iedere gekozen en toegepaste kwaliteitsdoelstelling aan de Commissie verslag uit over:
 - de lozingspunten en de verspreidingsinrichting,
 - de zone waarin de kwaliteitsdoelstelling geldt,
 - de gekozen bemonsteringspunten,
 - de bemonsteringsfrequentie,
 - de bemonsterings- en meetmethoden,
 - de verkregen resultaten.
7. De monsters moeten worden genomen op een punt dat voldoende dicht bij het lozingspunt ligt om representatief te zijn voor de kwaliteit van het aquatisch milieu in het door de lozingen beïnvloede gebied en de bemonsteringsfrequentie moet hoog genoeg zijn om eventuele veranderingen in het aquatisch milieu aan het licht te brengen, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met natuurlijke veranderingen in de hydrologische gesteldheid.

RUBRIEK C

Referentiemethoden en waarnemingsdrempel

1. De definities van Richtlijn 79/869/EEG van de Raad van 9 oktober 1979 inzake de meetmethode en de frequentie van de bemonstering en de analyse van het oppervlaktewater dat is bestemd voor de productie van drinkwater in de Lid-Staten ⁽¹⁾ zijn in het kader van deze richtlijn van toepassing.
2. De referentiemethoden ter bepaling van de concentraties van de bedoelde stoffen, alsmede de waarnemingsdrempel per milieucomponent, zijn vastgelegd in rubriek C van bijlage II.
3. De waarnemingsdrempels, de nauwkeurigheid en de precisie van de methode staan per stof aangegeven in rubriek C van bijlage II.
4. Het debiet van het afvalwater moet worden bepaald met een nauwkeurigheid van $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ PB nr. L 271 van 29. 10. 1979, blz. 44.

*BIJLAGE II***BIJZONDERE BEPALINGEN**

1. Inzake tetrachloorkoolstof
2. Inzake DDT
3. Inzake pentachloorfenol

De nummering van de in deze bijlage opgenomen stoffen komt overeen met de nummering van de lijst van 129 stoffen in de Mededeling van de Commissie aan de Raad van 22 juni 1982 ⁽¹⁾.

Indien er in de toekomst in deze bijlage stoffen worden opgenomen die niet in bovengenoemde lijst zijn vermeld, worden zij in chronologische volgorde van opname verder genummerd, te beginnen bij nr. 130.

⁽¹⁾ PB nr. C 176 van 14. 7. 1982, blz. 3.

I. Bijzondere bepalingen inzake tetrachloorkoolstof (Nr. 13) ⁽¹⁾

CAS — 56 — 23 — 5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Artikel 5 is met name van toepassing op het gebruik van tetrachloorkoolstof in industriële wasserijen.

⁽²⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubriek A (13): Grenswaarden van de emissienormen

Soort industrieel bedrijf (¹) (²)	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in (³)		In acht te nemen vanaf
		gewicht	concentratie	
1. Produktie van tetrachloorkoolstof via perchlorering	maand	a) procédé met wassen: 40 g CCl ₄ per ton totale productiecapaciteit van CCl ₄ en van perchloorethyleen	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
	dag	b) procédé zonder wassen: 2,5 g/ton	1,5 mg/l	
		a) procédé met wassen: 80 g/ton	3 mg/l	
	b) procédé zonder wassen: 5 g/ton	3 mg/l		
2. Produktie van chloormethanen via chlorering van methaan (met inbegrip van hoge-druk-chlorolyse) en uitgaande van methanol.	maand	10 g CCl ₄ per ton totale productiecapaciteit van chloormethanen	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
	dag	20 g/ton	3 mg/l	
3. Produktie van chloorfluorkoolwaterstof (⁴)	maand	—	—	—
	dag	—	—	—

(¹) Van de in bijlage I, Rubriek A, punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die tetrachloorkoolstof als oplosmiddel gebruiken vermeld.

(²) Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld, indien per jaar niet meer dan 30 kg wordt geloosd.

(³) Gezien de vluchtigheid van tetrachloorkoolstof schrijven de Lid-Staten, ten einde ervoor te zorgen dat het bepaalde in artikel 3, lid 6, wordt nageleefd wanneer een procédé wordt toegepast waarbij tetrachloorkoolstof bevattend afvalwater in open lucht sterk in beweging wordt gebracht, voor dat stroomopwaarts van de betreffende installaties aan de grenswaarden moet worden voldaan; zij vergewissen zich ervan dat alle water dat verontreinigd kan zijn in aanmerking wordt genomen.

(⁴) Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen.

Rubriek B (13): Kwaliteitsdoelstellingen (¹)

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland	} 12	µg/l CCl ₄	1. 1. 1988
Estuaria			
Andere kustwateren dan estuaria			
Territoriale zeevaten			

(¹) Onverminderd artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG kan, wanneer is aangetoond dat het in acht nemen en blijvend handhaven van bovengenoemde kwaliteitsdoelstelling geen problemen oplevert, een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

Rubriek C (13): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor het bepalen van tetrachloorkoolstof in afvalwater en wateren is gaschromatografie.

Er moet een gevoelige detector worden gebruikt wanneer de concentratie lager is dan 0,5 mg/l; in dat geval ligt de bepalingdrempel ⁽¹⁾ op 0,1 µg/l. Voor een concentratie hoger dan 0,5 mg/l is een bepalingdrempel ⁽¹⁾ van 0,1 mg/l adequaat.

2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten $\pm 50\%$ bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingdrempel.

⁽¹⁾ Onder de bepalingdrempel ^xg van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

II. Bijzondere bepalingen inzake DDT (nr. 46) ⁽¹⁾ ⁽²⁾

CAS — 50 — 29 — 3 ⁽³⁾

STANDSTILL: De concentratie van DDT in water, sedimenten en/of weekdieren en/of schaal- en schelpdieren en/of vissen mag in de loop van de tijd niet significant toenemen.

⁽¹⁾ De som van de isomeren 1,1,1-trichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethaan; 1,1,1-trichloor-2- (o-chloorfenyl)-2-(p-chloorfenyl)ethaan; 1,1,1-dichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethyleen; en 1,1,1-dichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethaan.

⁽²⁾ Artikel 5 is van toepassing op DDT voor zover andere dan de in deze bijlage vermelde verontreinigingsbronnen worden geïdentificeerd.

⁽³⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubriek A (46): Grenswaarden van de emissienormen ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Soort industrieel bedrijf ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		g/t geproduceerde, verwerkte of gebruikte stoffen	mg/l geloosd water	
Productie van DDT en eventueel formulering op dezelfde plaats	maand	8	0,7	1. 1. 1988
	dag	16	1,3	1. 1. 1988
	maand	4	0,2	1. 1. 1991
	dag	8	0,4	1. 1. 1991

⁽¹⁾ Voor nieuwe installaties zullen met de beste beschikbare technische middelen voor DDT de emissienormen reeds kunnen worden vastgesteld op minder dan 1 g/t vervaardigd produkt.

⁽²⁾ Op basis van de bij de toepassing van deze richtlijn opgedane ervaring dient de Commissie, krachtens artikel 6, lid 3, van deze richtlijn, te zijner tijd bij de Raad voorstellen in tot het vaststellen van strengere grenswaarden die in 1994 van kracht zullen moeten worden.

⁽³⁾ Van de in de bijlage I — rubriek A — punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die de DDT buiten de plaats van productie formuleren en de dicofolproducerende sector vermeld.

⁽⁴⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld indien per jaar niet meer dan 1 kg wordt geloosd.

Rubriek B (46): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland	10 voor het para-para-DDT-isomeer	} $\mu\text{g/l}$	1. 1. 1988
Estuaria			
Andere kustwateren dan estuaria	25 voor DDT totaal	}	
Territoriale zeevaten			

Rubriek C (46): Referentiemethode

- De referentiemethode voor het bepalen van DDT in afvalwater en wateren is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt voor DDT totaal, naargelang van het aantal storende begeleidende stoffen in het monster, voor water bij ongeveer 4 $\mu\text{g/l}$ en voor afvalwater bij ongeveer 1 μl .
- De referentiemethode voor het bepalen van DDT in sedimenten en organismen is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbereiding van het monster. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 1 $\mu\text{g/kg}$.
- De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten $\pm 50\%$ bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Onder de bepalingsdrempel $\times\text{g}$ van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

III. Bijzondere bepalingen inzake pentachloorfenol (Nr. 102) ⁽¹⁾ ⁽²⁾CAS — 87 — 86 — 5 ⁽³⁾

STANDSTILL: De concentratie van PCP in sedimenten en/of weekdieren en/of schaal- en schelpdieren en/of vissen mag in de loop van de tijd niet significant toenemen.

⁽¹⁾ De chemische verbinding 2,3,4,5,6-pentachloor-1-hydroxy-benzeen en haar zouten ⁽¹⁾.

⁽²⁾ Artikel 5 is van toepassing op pentachloorfenol, met name op het gebruik ervan voor het behandelen van hout.

⁽³⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubriek A (102): Grenswaarden van de emissienormen

Soort industrieel bedrijf	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		g/t productiecapaciteit/ gebruikscapaciteit	mg/l geloosd water	
Productie van PCP Na door hydrolyse van hexachloorbenzeen	maand	25	1	1. 1. 1988
	dag	50	2	1. 1. 1988

⁽¹⁾ Van de in bijlage I — rubriek A — punt 3 bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die natriumpentachloorfenolaat door middel van verzeeping produceren en die welke pentachloorfenol door chlorering produceren vermeld.

⁽²⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld indien per jaar niet meer dan 3 kg wordt geloosd.

Rubriek B (102): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland Estuaria Andere kustwateren dan estuaria Territoriale zeewateren	2	µg/l	1. 1. 1988

Rubriek C (102): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor het bepalen van pentachloorfenol in afvalwater en wateren is hogedruk-vloeistofchromatografie of gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 2 µg/l voor afvalwater en bij 0,1 µg/l voor water.
2. De referentiemethode voor het bepalen van pentachloorfenol in sedimenten en organismen is hogedruk-vloeistofchromatografie of gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbereiding van het monster. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 1 µg/kg.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten ± 50 % bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Onder de bepalingsdrempel ^xg van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.